THƠ HỒ CÔNG TÂM (10 Bài)

[1]

CUNG ĐÀN XƯA

Thánh thót chiều xưa một điệu đàn
Người về tiếc nuối giấc mơ tan
Dư âm xao xuyến trong tâm tưởng
Hình bóng xa xăm ngút dặm ngàn
Chinh chiến mịt mù bao cách trở
Bể dâu thăm thẳm mấy quan san
Chiều nay ai dạo cung đàn cũ
Thương nhớ nghe chừng lệ chứa chan

[2]

BẮC MỸ SÁNG MÙA ĐÔNG

Tháng lụn năm tàn thức sáng đêm
Phòng khuya quạnh quẽ gió lay rèm
Giở trang sách cũ ngùi tâm sự
Nghe bản đàn xưa chạnh nỗi niềm
Rượu nhắp mềm môi còn nhắp mãi
Trà châm lưng chén lát châm thêm
Ngó ra tuyết trắng ngoài khung cửa
Lại ngỡ hoa cau rụng trắng thềm

[3]

BẾP LỬA TÀN ĐÔNG

Em đến khuya nay bếp lửa hồng
Sưởi hồn đơn lạnh buổi chiều Đông
Nhắp chung một tách cà phê đắng
Chia sớt vài ly nếp cẩm nồng
Rả rích mưa rơi đường phố vắng
Thì thầm chuyện vãn gối chăn bông
Đèn lu tâm sự dài chưa dứt
Mai sớm nẻo về... biết có không

[4]

ĐÊM LIÊU TRAI

Bạch lạp hương trầm tỏa ngất ngây
Vòng tay ngà ngọc vóc mai gầy
Bờ môi hàm tiếu sương còn ngậm
Khóe mắt hồ thu lệ đã đầy
Ân ái dài lâu chàng ở lại
Âm dương cách trở thiếp đi đây
Tiếng gà điếm cỏ nghe đồng vọng
Chênh chếch trăng mờ lạnh mái tây

[5]

GIỌT LỆ CẢM THÔNG

Những áng thơ buồn như áng mây
Trôi vào thiên cổ mấy ai hay
Nấm mồ vô chủ không người viếng
Tro bụi thời gian có phủ đầy
Hạnh ngộ bừng lên đôi mắt biếc
Tái sinh chờ đợi một vòng tay
Cảm thông giọt lệ nhòe trang sách
Thơ quyện hương trầm tỏa khói bay

[6]

MỘT CUỘC CHIA TAY

Tỉnh giấc còn nghe tiếng nhạc xưa
Thư phòng quanh quất thoảng hương đưa
Âm thầm bên gối đôi dòng lệ
Thánh thót ngoài hiên mấy giọt mưa
Gà gáy sang canh giờ khắc lụn
Chim kêu lẻ bạn tháng năm thừa
Rồi đây trên nẻo đường lưu lạc
Thôi nhé lòng ai chắc đã vừa

[7]

NẮNG XẾ

Nắng xế trên sông chiều xuống rồi
Em về còn lại một mình tôi
Khói sương phủ kín chân trời cũ
Gió cát trơ vơ mảnh đất bồi
Quạnh quẽ không gian thêm trống trải
Mênh mông thơ nhạc gợi buồn thôi
Xa nhau mai mốt ai còn nhớ
Một bóng bên trời mây nước trôi

[8]

BẾN VẮNG

Lẩn khuất trong sương một bóng dừa
Thuyền ai thấp thoáng bến lau thưa
Người đi chẳng ngại trời dông bão
Kẻ ở khôn ngăn lệ đẫm mưa
Binh lửa tràn lan thôn xóm cũ
Hoang tàn phủ kín bãi sông xưa
Buông chèo cô lái nhìn sông nước
Chạnh nhớ thu nào buổi tiễn đưa

[9]

LẠC DẤU ĐỊA ĐÀNG

Đây bức chân dung dẫu ố vàng
Vẫn còn phảng phất nét đài trang
Cố nhân từ độ chia đôi ngả
Kỷ niệm còn đây gọn mấy hàng
Lòng cứ hẹn lòng chờ Hạ đến
Mặt mơ tưởng mặt hẹn Thu sang
Người đi đã mấy Thu tàn tạ
Lá phủ rêu phong dấu địa đàng

[10]

CẢM ƠN ĐỜI CÓ EM

Xa lắm rồi em những dập dìu
Nơi đây cảnh vật ngó buồn thiu
Ánh trăng héo hắt màu quan tái
Cây lá tiêu điều nhánh khẳng khiu
Đối bóng đèn khuya thêm ngán ngẩm
Trở mình giấc ngủ khó tăng tiu
Cảm ơn đời còn có em chia sẻ
Tâm sự vui buồn lúc quạnh hiu

HỒ CÔNG TÂM

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
http://www.vietnamvanhien.org/HoCongTam.html

www.vietnamvanhien.net